

den grønne elevator

^/s ASA FILMUDLEJNING præsenterer

den festlige danske lystspilfarce i farver

Den grønne elevator

efter Avery Hopwood's »FAIR AND WARMER«

Instruktion: ANKER

Drejebog Arvid Müller og Aage Stentoft

Musik Sven Gyldmark

Dekorationer Steini Sveinbjørnsson

Fotografi Kjeld Arnholz

Tone Kai Larsen

Regi Niels Holm

I HOVEDROLLERNE:

Hans Halldorff, magister Kjeld Petersen

Ellinor, hans kone Ghita Nørby

Willy Fortman Paul Hagen

Mona, hans kone Birgitte Reimer

Hother Holch Axel Strøbye

Max Chr. Arhoff

Marianne Tove Wisborg

Handlingen

Kender De opskriften på en „grøn elevator“? Man tager — — næh, vi må vist hellere begynde helt fra begyndelsen.

Det var en dejlig sommerdag i villa Strandhuset. Mens automobilforhandler Willy Fortmann (Paul Hagen) ivrigt studerer de nye linier, er hans kone Mona (Birgitte Reimer) travlt beskæftiget med at slå græs, så alt kan være i orden til ægteparrets venner, magister og havbiolog Hans Halldorff (Kjeld Petersen) og hans kone Ellinor (Ghita Nørby) indfinder sig for at holde et par dages ferie. Skønt

Hans og Ellinor bliver indlogeret i villaens pragtfulde gæsteværelse, foretrækker havbiologen at sove i telt ved vandet, for at studere ålenes vandring ved nattevilde. Ellinor er bitter og føler, at Hans elsker sin ketcher og sine åluser højere end hende. Ikke en gang et ordentligt skænderi kan hun få i gang, for han giver hende altid ret.

Den sidste aften før de skal hjem, bliver Ellinor inviteret til premiere af sin tidligere forlovede Hother Holch (Axel Strøbye), og hun siger demonstrativt „ja“ til invitationen. Hans er imidlertid ganske upåvirket. Rasende forlanger Ellinor at blive skilt. Den stakkels havbiolog, der ikke mener at have gjort noget galt, betror sig til Willy,

som forklarer ham, at han i virkeligheden er alt for god til Ellinor. Han fortæller om sine egne „bestyrelsesmøder“. Kvinder må ikke føle sig for sikre. De skal holdes til ilden. Hans må „loppe“ sig op. Det er en fuldstændig forvirret magister, der lidt senere ser sin kone blive afhentet af Hother, og vennen tage afsted til et bestyrelsesmøde som alligevel ikke er noget bestyrelsesmøde.

Mona er overbevist om, at Hans må have gjort noget frygteligt, siden Ellinor vil skilles. Men han forklarer, at han jo netop ikke har gjort noget. Går han måske til bestyrelsesmøder, som ikke er bestyrelsesmøder? Mona bliver fortvivlet, da Hans forklarer hende, hvordan Willy holder

hende til ilden, og sammen beslutter de at give Ellinor og Willy noget at spekulere over. De ønsker at blive fundet i en kompromitterende situation, men kan ikke rigtig finde ud af, hvem, der skal kompromittere hvem, og hvordan. Ud fra den betragtning, at folk, som skal kompromitteres, altid drikker, beslutter de sig til at kigge lidt på barskabets indhold.

Da ingen af dem har noget kendskab til stærke drikke, bliver det en højst usædvanlig cocktail, de brygger sammen. Whisky, vermouth, gin, absinth, solbærrom og „nonneblod“ bliver til et helt hus. Der kommer flere og flere etager, og til sidst er det blevet et helt højhus. Mona og

Hans er efterhånden også kommet højt op, men nu vil de lave en elevator for at komme helt til tops. Og da det skal være en solid elevator, konstruerer de den hovedsagelig af grøn chartreuse — en rigtig „grøn elevator“. De har det vidunderligt, men ventetiden begynder at blive lidt lang. Willy og Ellinor er ikke dukket op endnu.

Willy er blevet brændt alvorligt af ved sit bestyrelsesmøde, og Ellinor's udflugt er heller ingen succes. Hother har inviteret hende ombord på sin motorbåd, og at dømme efter opdækningen i kahytten, har han haft sine egne tanker med hensyn til denne aften. Imidlertid får båden motorstop og må slæbes ind af en fiskerbåd. Da Willy og Ellinor vender hjem fra deres mislykkede stævnemøder, finder de Hans og Mona ikke alene stærkt berusede, men samtidig i en tilsyneladende kompromitterende situation. De bliver naturligvis dybt forargede, og bølgerne går højt, men intet kan anfægte Hans og Mona, der har det strålende, efter at have „kørt“ med „den grønne elevator“ hele aftenen.

Den næste morgen har de det til gengæld elendigt. Willy og Ellinor vil skilles, og Mona og Hans er slået alvorligt ud af „tømmermænd“. Trods en masse yderligere forviklinger lykkes det imidlertid at få tingene bragt på deres rette plads, så alt ender i fryd og gammen.

